

VASÁRNAP

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES CSALÁDI LAP.

FELELŐS SZERKESZTŐ:
TÓTHFALUSI JÓZSEF,
ev. ref. lelkész.
TÁRS SZERKESZTŐ:
PAÁL GUSZTÁV,
ev. ref. koll. tanár.

KIADJA:

Az Erdélyi Ref. Egyházkerület
„Egyházi Ertekezlete“

Megjelenik:

minden vasárnap egy iven.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Egy évre . 4 kor. Negyedévre 1 kor.
Fél évre . 2 kor. Egy szám ára 10 fill.

Szerkesztőség és kiadóhivatal
hová a lapba szánt kéziratok
— reklamációk és —
előfizetési pénzek küldendők
— Maros-Vásárhely, —
Szentgyörgy-utca 9. szám.
— ev. ref. lelkészi lakás. —

Munka után.

Lelkünket szomoru sejtelem fogja el a most bevégzett aratási munka után. Az a fájdalmas kérdés lebeg előttünk most, vajon marad-e valami ebből az aratásból? A mikor Jézus, az Idvezítő egy néhány kenyérrel ezreket tartott jól, annyi kenyér morzsa maradt meg, hogy 12 kosarat lehetett megtölteni.

Jézusnak jelenléte bőséget teremt ott is, a hol szükség van. Ha Jézus szeretete köztünk marad, ha az nemcsak a templomba veti be fényét, nemcsak a tornyot aranyozza meg világosságával, hanem miként a napsugár, a mi otthonunkba, lakásunkba is beveti fényét, családi életünket bevilágítja, akkor a mi aratási munkánk sem marad áldás nélkül. Marad akkor az aratásból kosárszámra nemcsak morzsa, hanem teljes, igazi jó kenyér.

Mi mint emberek, mint testvérek közösségben élünk a család, a község és a haza kötelékében. — Jézus jelenlétében ezek a kapcsok nem lazulnak meg, ellenkezőleg még megerősödnek azok.

Volt idő, a mikor a keresztyénségben az a felfogás uralkodott, hogy ha Istennel akarunk közösségben élni, akkor az emberektől el kell szakadnunk és ha Istennek barátja akarunk lenni,

akkor az egész világgal ellenségeskedésben kell lennünk. — És a remete visszavonult erdei magányába, a szerzetes pedig a kolostor rideg falai közé menekült. Most a krisztusi szeretetet ki kell vinni az életbe, meg kell valósítani a családi életben és a társadalmi élet kötelékében.

Vajon melyik házas élet szebb és boldogabb, a világi, a hol a kéz kézzel, a testiség a testiséggel, a pénz a pénzzel lépett szövetségre, — vagy pedig a keresztyén házasság, a hol a szív szívvvel, a lélek a lélekkel egyesült? Melyik atya a hü, a hitetlen-e, aki gyermekét csak játékszernek tekinti, esetleg tehernek tartja, a melyet a sors vetett az ő nyakába, — vagy pedig az az apa az igazi, a ki Isten ajándékának tekinti gyermekét?

Melyik barátság bensőbb? Az, a melyiknek célja haszonlesés vagy unalom üzés? Nem szebb az a szent barátság, a mely a lelket köti össze? Pál apostol és Timotheus, Dávid és Jonátán, az igazi barátságoknak ezek voltak a legremekőbb mintaképei.

A mi munkánkat is Isten áldása teszi eredményessé. — A legcsekélyebb foglalkozás, a legjelentéktelenebb munka is gyümölcsöt terem, ha Isten iránt való félelem és felebaráti szeretet hatja azt át.

Dolgozz és imádkozz! Ha hasznos akarsz

lenni a menyországra nézve, akkor a földön be kell töltened munkakörödöt. Jézus is az ő nevelő atyjának ácsmühelyében nevedett fel. Péter az ő hálóját halak után dobta ki, mielőtt embereket fogott volna, mint a hogy ezt ama szép első pünkösdi napon tette. János evangélista a hajó kormány rudját forgatta s csak azután cserélte fel a kormányrudat az irótollal. Pál apostól szönyegszövéssel foglalkozott az ő magasztos apostoli hivatása mellett.

Azok a kezek, a melyek imára voltak összekulcsolva még nem olyan szentek, hogy ne foghatnák meg az ekeszarvát, a szerszámot vagy az irótollat.

A mennyei atya, Isten rendelte el, hogy hivatásunk betöltése által szolgáljunk a mi felebarátunknak és hogy e munkánkat buzgósággal, türelemmel és szelidséggel végezzük el.

Ha így dolgozunk, akkor a mi munkánk Istentisztelet, akár a követ faragjuk vagy prédikálunk, akár az irótollat forgassuk vagy a fejszét, akár a juhnyáját őrizzük vagy egy egész országot kormányozunk.

A munka is kedvesebb és vidámabb, ha Istenre tekintve végezzük azt el. A munka is gyorsabban megy, ha azt helyes gondolat és istenfélő beszélgetés fűszerezi.

A munkát megnehezíti az embereknek különböző felfogása. De jól van ez így. — Isten kertjében minden virág a saját színében tündöklöklik, minden madár saját nótáját zengi. Mindenféle kövekből van összeállítva az a nagy templom, a melynek szegletköve az Ur Jézus!

Az egyiknek fényesebb, a másiknak szerényebb tehetsége van. Az egyiknek vére forró és pezsgő, a másiknak hideg és csendes. Az egyik vidám, a másik komoly. Az egyik alkalmas a szonoklásra, a másik a tetre. — Az egyik erős a küzdelemben, a másik erős a béketüresben. Mindenki a maga természete szerint dicséri és magasztalja az Urat.

Tehát ne távozzunk el Jézustól. Legyen ő a mi vendégünk miként a munkában, úgy a munka után is! De mi magunk cselekedjük, hogy lehessen velünk. Láthatatlanul lakozzék ő közöttünk! Foglaljon helyet a mi hajlékunkban!

Hiszen ő nem zavar senkit, ő csak áldást, menyei áldást hoz házunkra. Boldog ember, a ki elfogadja őt.

Király Béla.

Vallásos nevelésünk.

Ha az ember kezébe veszi mindennapi szellemi táplálékát, a lapot, szinte előre sejtí már tartalmát. Gyilkosság, lopás, öngyilkosság s egyéb társadalmi fekélyek különféle körmönfont módjai töltik meg a hasábjait, a házasságtörés egész közönséges s ami a legsajnálatosabb, a társadalom minden rétegében terjednek eme bünök. Az értelmiség, a művelt osztály, melynek tulajdonképen jó példával kellene előljárnia, csak úgy becstelenedik eme bünökben, mint az alsóbb néposztály. Sok könyvet irtak már erről, ajánlanak mindenféle orvosló eszközöket, bonczolgtatják a baj különféle eredetét, ezt is, azt is megbeszélnek, pedig bátran el lehet mondani, hogy minden csak egyetlen okra vezethető vissza: és ez a vallástalanság.

A vallástalanság manapság kezd már általános divattá válni. Nemcsak az urí osztályban, hanem már a föld népe közt is terjed, onnan is szedi áldozatait. Oka ennek nagyon sokféle lehet, de legfőbb ok mégis a gyermekek nevelésében rejlik. Nagyon sokat, egész köteteket lehetne írni, de annyira már nem terjeszkehdhetünk ki, hanem csak a minket legjobban érdeklő, a föld népét tárgyaljuk egy kicsit.

Kezdjük az elején. A gyermek már kinőtt a pólyából, járni is tud. Sajnos, nagyon sok községben még nincs kisdédóvó s így a gyermek csak nyüög a szülők nyakán. Munkájukban gátolja őket, hol az egyiknek, hol a másiknak botorkál folyton utjába, nincs más mód, kieresztik az utcára a pajtások közé, ott legalább eljátszadozik egész nap. Itt tölti gyermekéveit egészen felügyelet nélkül az iskoláig. Ha van benne a rossznak csirája, itt tág tere nyílik a kifejlődésre. Istent még nem ismer, senki sincs a háta mögött, hogy őt a jó uton tartaná, egyik is, másik is hall otthon valami cifra káromkodást, mi roppantul tetszik neki, mit siet közölni a többiekkel s így történik aztán, hogy mire az iskolába kerül, káromkodik már, mint valami csikós, gyönyörűséget talál minden ocsmány beszédben, de a „Miatyánk“-ot még nem tudja. Eddig csak annyi fogalma van Istenről, hogy pompásan, pattogósan lehet káromolni a nevét. A szülők legnagyobb része pedig — tisztelet a kivételnek — nem törődik ezzel, sőt sok még gyönyörűséget is talál benne, hogy ime milyen életrevaló, mokány gyerek lesz.

Belekerül az iskolába. Félve, remegve húzódik meg kijelölt helyén, mert tart a tanító ur pálcájától. Most már hall Istenről is, kezdi tanulgatni vallásának

alapelemeit hetenkint néhány órában. Tanul, kis kátét bibliát... és nem ért semmit az egészből. Már bocsánatot kérek, de kátéink egyáltalán nem gyermeknek valók. Igaz megvan bennük minden, mi a vallás lényegét képezi, elejétől végig megczáfolyhatatlan igazság, de száraz, roppant száraz bölcselet, mely nem gyermeknek, de felnőttek észét is megerőlteti. Nincs benne semmi, mi a gyermek szívéhez szólna, nincs benne megmagyarázva, mennyire szereti őt az Isten mily sok jóval halmozza el, nincs benne, mi a gyermeket viszontszeretetre gerjesztené. Talán felébred benne valami babonás tisztelet, valami homályos féltelém, de Isten iránt való szeretet nem. Ő csak válasának ágazatait tanulja be, megtanulja, hogy egy Isten van, hogy abban három személy van, de arról már édeskeveset tud, mit köszönhet ennek az Istennek, miért kell neki szeretnie ezt az istent, nem ismeri meg a „jó Istent“, amint nyelvünk nagyon szépen szokta kifejezni. Így aztán, mikor az iskolából kikerül, az iskola porával együtt lerázza tudományát is, mert nincs, ami vonzóvá teszi, hiányzik a szeretet

Természetesen ez mind másképp volna, ha a szülők törődnének valamit a gyermek nevelésével és kiegészítenék otthon azt, mit az iskolában tanult. Akad ugyan egy-kettő, ki ezt megteszi, de a legtöbb bizony egyáltalán nem törődik vele. Igaz ugyan, hogy most már a gyermek kezd a családban számbavehető taggá lenni, de ezt nem annyira értelmi, mint testi fejlettségének köszönheti. Télen át most sem törődnek vele sokat, hagyják az iskolába járni, a tavasz beálltával azonban már másképp vélekednek. Nyügnék tartják az iskolát, mely a gyermeket sok — véleményük szerint hasznosabb — foglalkozástól visszatartja, amilyen pl a liba- és marhaőrés. Az idősebb családtagoknak más dolguk van, a legelő már meg szépen zöldel, mi sem természetesebb: egymást éri az iskolából való elmaradás, melyet aztán mindenféle koholt ürügygel okolnak meg. Így aztán a gyermeknek a néhány téli hónapon kívül csaknem semmi ideje sem marad a tanulásra, mert a faluhelyen amugy is hosszú vakációt még ily módon is megtoldják. És ez az idő nagyon is elég arra, hogy a gyermek elfeledjen minden szépet, minden jót, amit az iskolában tanult. Mire a következő évben bekerült az iskolába, újra az a kis vadember, aki első alkalommal volt, újra a kezdet nehézségeivel kell küzdeni nevelésénél, úgy hogy a művelődésben való fokozatos haladás helyett folyton a legelső fokon ingadozik. Otthon nem szoritják a tanulásra, az iskolai fegyelem csak addig hat, míg a tanítót érzi háta mögött, míg büntetésétől tarthat, lelkében pedig nincs meg a jóra, a szépre való ösztön, mert kiskorában nem csepegtették bele. Mire aztán végleg kikerül az iskolából, némi kis irás-olvasáson kívül nem ragadt rá semmi.

Ez a tudomány bizony sok tekintetben nagy kárára van a kellő erkölcsi alap nélkül. Ez teszi őt

képesse arra, hogy a különféle ponyvaregényeket, vallásellenes nyomtatványokat olvashassa — hisz ezek a legolcsóbbak! — ezen tudománya segítségével szivárog lelkébe a méreg, mely onnan a hitet, a jó erkölcsöt kiöli s így lesz ez átka, életének megrontója.

Ebből szinte azt lehetne következtetni, hogy a föld népére nézve jobb volna, ha az olvasás nehéz mesterségét nem tanulná meg?... Nem! Sőt végtelen nagy haszna van, hisz éppen ennek segítségével sajátíthatja el a szellemi kincseket, ez is egyik eszköz, mely őt a köznapiságból, a műveletlenségből kiemeli. De meg kell válogatni a könyveket, nem pedig minden szemetet összeolvasni. Ott vannak a községi könyvtárak, talál ott magának valót mindenki, ott van a község lelkésze, tanítója, tud az ajánlani, ha nem is adni, mindenkinek. Tüzre a ponyvairódommal, mely a mételet terjeszti, tüzre az egyház- és vallásellenes lapokkal, melyek a jónak, az erkölcsnek alapját bontogatják s az új nemzedék már majd más szellemben nevelkedik. Mert az a gyermek utóvégre nem tehet róla, ha rossz könyvet olvas. Tudásvágya sarkalja minden után, ami új, annyi ítélőképessége még nincsen, hogy a sorok közt rejlő mérget felismerné. Mohón szívja magába s megrészegülve tőle, teljesen hatalmába kerül, lebilincseli minden érzését, gondolatát s a vége erkölcsi elzúllás. Hanem igenis a szülőknek kellene megválogatni gyermekeik olvasnivalóját, nekik kellene a hajlékony gyermekeket úgy irányítani, hogy az a vallás, az erkölcs egyenes útján törjön az ég felé.

Sajnos, azonban vajmi kevés gondot fordít erre a legtöbb szülő. Csak csontra erősödjék a gyermek, hogy munkára alkalmas legyen, az náluk a fő, a lélekkel nem gondolnak semmit. Talán maguk sem tudják, micsoda Isten ellen való vétket követnek el ezzel, talán egyáltalán eszükbe sem jut, hogy a gyermekük bűnének sulya javarészből az ő lelküket terheli. Pedig de jó volna meggondolni, hogy a gyermek tulajdonképpen Istentől rájuk bizott kincs s hogy aszerint nyerik el jutalmukat, vagy büntetésüket, ahogy evvel a kincscsel sáfárkodnak!

Ebben gyökereznek az összes társadalmi bűnök, a hanyag nevelés képezi alapjukat. Egy orvoslásuk van, mely mindenkinek rendelkezésére áll: nevelje gyermekeit istenfélő vallásos szellemben, beléjük oltva a tudatot, hogy a bűnt nem csak azért kell kerülni, mert a törvény bünteti, hanem, mert van egy felsőbb hatalom, kinek mindenünket köszönhetjük, ki maga a végtelen jószág, a végtelen tökéletesség. S ha sikerült ezt a szellemet beleoltani gyermekükbe, nyugodtan hajthatják fejüket örök pihenésre, mert az nem fog az egyenes útról letérni. Így aztán megváltozik a társadalom képe is, kihálnak lassankint a főbenjáró bűnök s ezzel együtt megszületik a jólét, a műveltség, a szeretet

L. R.

Isten igéje.

Jövel Jézushoz I

Irta: Dávid Gyula.

Szeretett gyarló embertársam, bünöstársam! hallgass ezen hívó szóra, mely által az, a ki téged teremtett, a ki téged megtarthat, boldogíthat mindörökre, de a kitől te engedetlenségeddel elfordultál, elestél, az Isten hiv kegyelmesen vissza magához a bünből, a világból, a halálból a jó utra. boldogságra, az idvességre, az életre. Hallgasd meg a hívó szót, melylyel az Atyauristen így hívogat: Jövel, a Fiuúristen is: Jövel, a Szentlélek Uristen is: Jövel. Elköltözött kedveseidnek az Urban megboldogult lelkeknek sergők is így hiv Jézushoz: Jövel! Jövel! Sok szegény bün is ömismeretre ébredt embernek hangja beleolvad e hívó szózatba: Jövel. jövel Jézushoz! Ezen itt következő sorok is figyelmeztetnek, intenek s hívnak tégedet a részvét, a szeretet tiszta hangján: Gyere Jézushoz! Jövel Jézushoz, óh jövel!

Midőn Jézus a földön járt, ismerve és fájdalommal érezve az emberek bünét, nyomorát, így szólott egy napon gyöngéd szeretet, irgalomteljes hangon a körülte levő sokasághoz: Jöjjetek én hozzám mindnyájan, kik megfáradtatok és megterhelgettetek, én megnyugosztalak titeket Máté 11. 28–30. Így hívogat a mi egyetlen Szabadítónk, boldogítónk az Isten egyetlen fia az Ur Jézus ma is mindnyájunkat: Jöjjetek én hozzám! Vagy te talán nem tartod magad bünösnek, embernek? te nem érzed az élet terhét, ennek okát szivedben a gonosz jóra való hajlandóságot, a gyarlóságot, a bün? Az élet minden nehézsége, küzdelme, szenedése, vajudása, mindnyájunkkal közös betegsége, halála a bün miatt van, melyben születünk, melyben örökre elveszünk, örökre gyötörtetünk földi életünk után is, hogyha Jézushoz nem térünk! Jövel, óh jövel, tehát a szabadítóhoz Jézushoz, jövel ő hozzá az ő házába igéje hallgatására, keresd, kövesd mindenkor, mindenben Őt, az Isten igéjét, és ő enyhet, nyugtot, még pedig nem testi, hanem ennél végtelenül drágább lelki nyugalmat, megelegedést, örök boldogságot ad. Kellemetlen nehéz nyomoruságos külsőleg is a más szolgálatában su!yns iga alatt nyögni, élni, de sokkal nyomoruságosabb és életveszélyes lelkiszolgátságban a Sátán rabságában, szolgálatában, lehet eláztatott gonosz lelkiismerettel, háborgó szívvvel, lélekkel lenni, mert ezen rettenetes, örökkössé válható rabságból nem szabadíthat ki soha semmi és senki . . . csak egyedül a Jézus. De ő aztán, ha hozzátérünk, elveszi minden terhünk! Jövel hát ő hozzá, te éhező és szomjuhozó. Ő jól tart, táplál téged mindenkor egészen ingyen, elfogyhatatlan kenyérével és vizével; jer ő hozzá te szegény, te koldus s gazdagabb leszel a világ minden

gazdagjainál, jer te beteg, szenvedő, ő kigyógyít téged minden betegségedből, minden nyavalyádból; és te bánkódó bünbe merült, siránkozó lélek, jer, Jézus megvigasztal és letörli könnyeidet! Megfosztattál, elhagyattál kedveseidtől, berátaidtól, jer ő hozzá, ő lesz neked igazán hűséges kedvesed, barátod, testvéred, ő mindörökké ugyanaz marad. Ő nem hágy el még a halálban sem soha! „Meg van szived terheltetve, bünből tört, nehéz, Jövel hozzám, így szól Jézus, nyugodt lélsz.“ Ő eelszi szived minden terhét, feloldja a bünnek lánczait, melyek téged békóban fogva tartanak, hogy hozzá mehess, vele maradhass, vele szabadon örökké élhess! Félsz, remegsz a halál órájától, az itélettől? Jer Jézushoz és ez óra, ez a nap az élet, a dicsőség hajnala lesz rád nézve! Jer tehát, jer Jézushoz, hiszen Ő hiv, a kiben maga a jóságos Isten jelent meg. Ha egy ismeretlen valaki hívna, azt mondhatnád: nem jó szándékkal hívogat, kecségtet; ha egy szegény, arra ezt mondhatnád: mit segíthet ez én rajtam? a kevély, az önző gazdagéra meg, hogy ettől nincs mit várni, míg egy önzetlen, igazi keresztyén szives hívására már hajlanál! Lásd ez, a ki itt téged hívogat, mindezek felett hatalmas és kegyelmes téged mindenben megsegíteni. Oh örülj és örvendezz, hát ha van még szived, hogy ő hiv magához tégedet, kiálts ő hozzá te ember, te út mellett bolyongó, eltévedt világtalan koldus kiálts az evangéliumi vak koldussal: Jézus, Dávidnak fia könyörülj rajtam. Ezt a koldust sokan dorgálják vala, hogy hallgatna, ő pedig annál inkább kiált vala: „Dávidnak fia könyörülj rajtam.“ Akkor Jézus, mikor megállott volna, parancsolá, hogy előhívnák őtet, hívták azért a vakot, mondván biztatólag neki: „Légy a jó hitben, kelj fel, téged hivat!“ — Légy jó hitben te is Jézushoz áhító bünös társam. téged is hivat az Ur Jézus. (Márk. 10. 46—52.) Mint ez a koldus levetette felső ruháját, hogy könnyebben menne Jézushoz, úgy vedd le te is bünleid ruháit, lánczait, melyek tégedet lekötnek, terhelnek, törj át az ellenkező sokaságon, minden nehézségeken, akadályokon, s eléje menvén, kiálts hozzá te is: „Jézus könyörülj rajtam!“ Minél nagyobb bünös vagy, annál inkább Jézushoz kell jönnöd! . . . Ha rossz lelkiismereted van, jer ezzel a lelkiismeretteddel, hogy megtisztuljon; gonosz, kemény a szived, jer, hogy meglágyuljon, megújuljon. Nincs mire támaszkodjál, nincs semmi vallásos érzés benned, nincs a mivel megnyerhetnéd a kegyelmet, jer szegényen, koldusan, úgy a hogy vagy, bármily erőmegfeszítéssel, bármily önmegtagadással, áldozattal is, csak jer gazdag, szegény, ur és szolga, tudós és tudatlan, agg, ifju, gyermek, tiszta, tisztátalan, fehér és fekete, minden koru, rangu és állapotu bünös ember, jer a szabadítóhoz! Jer, jövel Jézushoz! És a LV: Jel. 22: 17. k k.

A nagy idők tanui.

Magyar szívünket mindig feldobogtatja a dicső 1848-as idők emlékezete. Hősi idők voltak azok, tele hévvel, lánggal, szent reményekkel. Nemzeti létünk új fundamentumainak le-tétele ez időben történt s minden a mi a mai nemzedék óhajtása, célja e nagy idők alkotásain épül föl.

Mind kevesebb, kevesebb lesz azok száma

a kik az 1848-as idők tényleges szereplői voltak. Képünk egy csoportját mutatja be azoknak Most elaggott öreg emberek, egykor erőből duzzadó lelkes fiatalok. Nyerjünk mindnyájan buzgóságot, égő honszerelmet példáik nyomán és mindenek felett szeressük és becsüljük meg az 1848-as nagy időknek soraink közt élő agg anuságait.

Az élet.

*Bölcsönk, melyet anyánk áldott keze ringat,
Május-est, első csók, mámor, virágillat,
Harcz, majd legyőzetés a lét, küzdő terén.
S már koppan is a rög koporsónk fedelén.*

B. Szász Piroska.

A székelyek talpraállítása.

A földmivelésügyi miniszterium most adta ki a székelyföldi miniszteri kirendeltségnek 1905. évi munkásságát ismertető jelentését. E kirendeltséget tudvalevőleg azért létesítették, hogy a súlyos bajokkal küzdő székelyföld lakóinak gazdasági bajait orvosolja. A székelyföldi akció mindössze négyéves. A jelentésből örömmel láthatjuk, hogy a rövid idő dacára sikerült a kirendeltségnek számbavehető eredményeket elérni azon a mezőn is, amely országszerte el volt hanyagolva: az önszegély és a társadalmi szervezkedés terén.

Helyes eszközökkel dolgozott a székelyföldi miniszteri kirendeltség, amelynek kezdettől fogva bevallott célja volt a falusi társadalom szervezése. Összesen 136 gazdakört alakított. 1905. őszén e gazdakörök 179 gazdasági előadást rendeztek, amelyeknek közel 8000 hallgatójuk volt. Az előadásoknak az volt a célja, hogy a mezőgazdálkodásban elmaradt székelységet az okos gazdálkodásra megtanítsák. A gazdakörök e tekintetben páratlanul jó eredményt mutathatnak fel. A téli időben tartott szakszerű előadásokon kívül egész éven át a gazdakörben tanácsot, utbagazítást kaphat minden kisgazda bármily ügyes-bajos dolgában. A kirendeltség ugyanis belevonta a népsegítés keretébe a földbirtokosokat, a papságot, tanítókat, egyszóval azokat az értelmes embereket, akiknek elsősorban feladatuk, hogy a gazdaságilag elmaradt székelység talpra állításában tudásukkal és másképen is segédkezzenek.

A Székelyföldön szép eredményeket mutathat fel a szövetkezeti szervezkedés is. A miniszteri kirendeltségnek kezdettől fogva nagy gondja volt arra, hogy az állattenyésztés terén mutatkozó hibákat kiküszöbölje és az állattenyésztést úgy fejlessze, amint a székelyföldi talajviszonyok, a legelők megkívánják, ezért ott, ahol az állattenyésztés dolgában a kirendeltség valamelyes jelentősebb intézkedést tett, siet megalkotni az állatbiztosító szövetkezetet is. Ott pedig, ahol a szarvasmarhatenyésztés lehetővé tette a kifizető tejgazdálkodásra való berendezkedést, megalakították a tejszövetkezetet, aminek eredménye az, hogy

daczára a rossz közlekedési viszonyoknak, a Székelyföldön termelt vaját ma, még Németországban is tudják értékesíteni.

Nagy lendületet vett a Székelyföldön a fogyasztási szövetkezetek szervezése is, de ezenkívül igen sokat tett a kirendeltség oly irányban, hogy a Székelyföld termékeinek értékesítését szövetkezeti uton mozgassa elő. Szervezte különösen a baromfi-, tojás-, zöldség- és gyümölcs értékesítést. A kirendeltség kezdesére a Magyar Gazdák Vásárcsarnok Ellátó Szövetkezete Maros-Vásárhelyen. Sepsiszentgyörgyön, Székelyudvarhelyen fiókokat állított fel, amelyek körükbe vonták a falusi értékesítő szövetkezeteket, az egyes termelőket úgy, hogy ezen a téren is jelentékeny eredményeket sikerült elérni. A kirendeltség 3 gabonaértékesítő szövetkezetet is hozott létre. Csikvármegyében 15 hitelszövetkezet a kukoricza értékesítést vette kezébe.

Igazán elismerésre méltó tehát a kirendeltségnek az a törekvése, hogy a népsegítést igyekszik oly módon megoldani, hogy a népet a maga erejéből való segítésre szoktatja. Azok az eredmények, amiket e tekintetben elért, kétségtelenül dicséretére válnak dr. Koós Mihálynak, a székelyföldi népsegítés vezetőjének, valamint a kirendeltség többi munkás tagjainak. Az említett dolgokon kívül még igen sok szép részlete van a beszámoló jelentésnek, a melyre ezidőszerint nem terjeszkedünk ki, de örömmel tölt el, hogy a székelyföldi kirendeltség hovatovább nagyobb sikerrel tölti be hozzá fűzött várakozásunkat.

Kegyesség útja.

Ó-szövetségi rózsáskert.

Osszeállította: S. Váradi Albert

A Babiloni fogság.

A jó tanácsra hajtani bölcsesség. Jeremiástól tanulj hivatalos körödben kitartást.

Ha az elvakultak jó szándéku tanácsaidat megmegvetik is, te még se vesd meg őket; hanem segíts rajtuk ahol csak lehet.

Sorsunkon javítani akarva, gyakran még rosszabbá tesszük azt.

Dániel.

Senkit se kényszeríts arra, ami meggyőződésével ellenkezik.

Mást arra erőltetni, hogy mit higgyen s melyik vallásos felekezethez álljon, nagy esztelenség és sokszor még veszélyes is. De ami szivednek tiszta meggyőződése, azt valljad félelem nélkül, s bármivel fenyegessenek is, maradj állhatatosan mellette.

A fogságbóli szabadulás.

A szenvedés és nyomor mindig javít valamit az emberen. A fogságból kiszabadult zsidók nagy buzgósággal fogtak templomuk felépítéséhez, pedig azelőtt számba sem vették, hanem a bálványoknak hódoltak.

A Makkabensok.

Vallásod legyen a legdrágább kincséd; ezért életedet is kész légy feláldozni.

A szent ügyért dicsőségesen meghalni sokkal jobb, mint meggyalázva élni.

Minden erény nagy áldozattal jár, de minden áldozat nagyon kicsiny ahhoz képest, amit a vallásnak követelni joga van!

* * *

„Az igaz beszédeknek példáját megtartsad, melyeket tölem hallottál hitben és szeretetben.“ Biblia.

Ha megtaláltad az Urat, vezesd hozzá Atyád fiait is!

Akik nem szeretik a *bibliát*: azok félnek az igazságtól!

„A szegénynek drága kincs a hit,
Tűrni és remélni megtanít;
S neki, míg a sir rá nem lehel,
Mindig tűrni és remélni kell.“

(Arany J.)

Bizony mondom néktek: Valaki úgy nem veszi az Istennek országát, mint a kis gyermek, semmiképen nem megyen oda bé. Lukács, 10., 15. vers.

Szeressed a te Uradat Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből, teljes elmédből és teljes erődből.“ Márk, 12. 30. vers.

„Áldjátok azokat, a kik titeket átkoznak, jót kívánjatok azoknak és ne átkozzátok.“ Róm. 12. 14. vers.

A ki indulatain tud uralkodni erősebb a várhódítónál. Péld. 16, 82.

Ne legyünk egymásra irigykedők. Gal. 5, 26.

Az Urnak beszédi tiszta beszédek, mint a földből kohóban megpróbáltatott és hétszer tisztított ezüst. 12. Zsolt. 7. v.

Az élet lelkének törvénye a Jézus Krisztusban, megszabadított a büntől és haláltól. Róm. 8, 2.

Egyháztársadalmi élet.

Maros Vásárhely. Az egyházközségnek egy küldöttsége járt nem rég gróf Apponyi Albert vallás- és közoktatásügyi ministernél, kérve, hogy az egyház-

község által fentartott polgári leányiskola részére megfelelő államsegélyt nyújtson. A minister a küldöttséget jó akarattal fogadta s kilátásba helyezte, hogy nem fog idegenkedni a megfelelő segélynyújtástól. Valóban helyes cselekedet lenne ez; az új kormányának áldásos ténye, mert a marosvásárhelyi ev. ref. egyházközség évi 15—20.000 korona költséggel tartja fenn elemi, polgári és az ezekkel kapcsolatos nőipariskolákat, ez pedig az egyház anyagi helyzetét számításba véve, tul meggy azon a határon a mely után csak anyagi romlás következhetik.

H i r e k.

— **Bibliai olvasó kalauz Egyetértés.** Egy értelmén, egy akaraton legyünk. Örüljete az örülőkkel, sirjatok a sirókkal. Róm. 12, 15. A béketűrésnek Istene adja nektek, hogy egyenlő akarattal legyetek egymáshoz. Róm. 15, 5. *Az egyetértés összpontosítja az erőket.* Pred. 4. 12. Egyetértésre birni mindenkit nem lehet. Luk. 17. 1. De Isten az egyenetlenségben nem gyönyörködik. 1. Kor. 14, 33.

— **Házasság.** Váró Ferencz Bethlen-kollegiumi ny. tanár és egyh. ker. ig. tanácsos július hó 26-án kelt egybe Fehértemplomban Járossy Bóra nagyenyedi polg. isk. tanítónővel, a nagyenyedi társadalom kedves tagjával. Igaz örömmel, szívből kívánjuk, hogy boldogok legyenek.

— **A belügyminiszter és a tudóvész elleni védekezés.** A belügyminiszterium közegészségügyi osztályának részvételével gr. Hadik János államtitkár elnöklése alatt központi értekezletek folytak a belügyminiszteriumban a tudóvész elleni védekezés tárgyában, melyek eredményeképp gr. Andrássy Gyula belügyminiszter a következő nagyfontosságú rendeletet intézett valamennyi városi és vármegyei törvényhatósághoz:

„A tuberkulózis ellen indított küzdelem sikerének egyik legelső föltétele, hogy a betegség lehetőleg már kezdete szakában fölismertessék, úgy az egyén gyógyulása, mint a fertőző csirák ártalmatlanná tétele céljából.

Avégből tehát, hogy az általam fölkarolt és erőlyesebben folytatni kívánt védekezési mozgalom sikerét az említett uton biztosítsam, elhatároztam, hogy az ország több helyén, kezdetben a főorvosokkal rendelkező közkórházakkal biró törvényhatósági városokban, köpvizsgáló állomásokat fogok létesíteni, ahol az orvosok vagy betegek által beküldött gyanus köpetek bakteriologiai vizsgálat alá fognak vétetni aziránt, hogy tuberkulózis bacillusokat tartalmaznak-e?

Ezzel nemcsak a korai diagnózis megállapítását óhajtom megkönnyíteni, de egyben módot is nyújtani a kezelő orvosnak, hogy a beteg lakásán követendő egészségügyi szabályokat biztos diagnózis alapján megállapíthassa s a beteget megfelelő hygienikus viselkedésre oktassa.

A beküldő orvosokra és felekre a vizsgálat teljesen díjmentes lesz; a vizsgáló orvosok jutalmáról magam akarok gondoskodni.

Mielőtt azonban e tekintetben intézkedném, tájékozódni kívánok az iránt, hogy a szabad kir. város közönsége tulajdonát képező közkórház eme vizsgálatok teljesítésére vállalkozik-e s ezt a szolgálatot saját viszonyaihoz mérten miként gondolja teljesíteni?

Fölvivom ennél fogva a város közönségét, hogy erre vonatkozó jelentését hozzám mielőbb terjessze föl.

Budapest. 1906. aug. 7,

Andrássy, s. k.

— **Régi atyáink és nemzeti hőseink.** Bethlen Gáborról, a nagy erdélyi fejedelemről, protestáns hitünk hatalmas védelmezőjéről, feljegyezte a történelem, hogy a Biblia volt legkedvesebb könyve, melyet 26-szor olvasott át. — I. Rákóczy Györgyről, a ki vallásáért és az ország alkotmányáért szintén fegyvert fogott s a linczi békekötésben biztosította mindkettőt, hasonlóképen fel van jegyezve, hogy nagyon szerette a Bibliát. Az Új-Testamentomot 13-szor, az Ó Testamentomot pedig 32-szer olvasta át. S nevével, a szép-lelkű Lorántfy Zsuzsánnával, sokat tettek a nevelés ügyéért, a debreczeni és sárospataki főiskolákért. Nagy tanulságul szolgálhat ez a késő utódoknak. A nagyok szerették Istent és az ő Igéjét. A szentírás s annak szeretete, lelki nagyság és nemes jellem alapja.

— **A föld sulyát** 6 256.587.273.000.000.000.000 tonnára, azaz hatezerkétszázötvenhat trilió ötszáznyolcvanhétezerkétszázhetvenhárom billió tonnára teszik. Egy tonna pedig 20 mázsa. Micsoda suly ez! De a bűnös nehezebbnek érzi bűnét, a mely szívére nehezül. És Jézus ezt a nagy terhet leveszi, sőt elveszi az egész világ bűnét.

— **Leégett a magyar kiállítás.** Megdőböntő katasztrófa történt Milánó városában. A milánói világkiállítás magyar osztálya teljesen leégett. A kár az eddigi értesülések szerint meghaladja a négymillió koronát. Amde sokkal nagyobb a mi erkölcsi veszteségünk. A magyar kiállítás ugyanis a világ összes ujságtudósításai szerint igazi gyöngye volt a milánói kiállításnak. Az olasz, francia, angol, német és amerikai lapok nem győzték dicsérni a magyar ipar művészetének és iparának nagyszerű termékeit. A kiállításra a világ minden részéből összesereglett látogatók már az első napokban szétkapkodták, megvásárolták a magyar kiállítás ritka, gyönyörű tárgyait. Kiszámíthatatlanul nagy hasznára volt a magyar iparnak a milánói siker.

A tűz az olasz osztályon keletkezett. A lángok oly hevesen harapóztak tovább, hogy a tűzoltóság és katonaság mentésre nem is gondolhatott. Munkájuk mindössze arra szorítkozhatott, hogy a szomszédos osztályokat és pavilonokat megmentsék. Az összes kár hozzávetőleg 4 millió líra, a magyar részre ebből egy millió korona esik. Tizennégy szoba butor pusztult el és a Zsolnay-gyárnak negyvenezer korona értékű disztárgya veszett oda. A kereskedelmi részvénytársaság háziipari cikkei, kalotaszegi varottasai is elpusztultak. Kárt szenvedett ezenkívül tizenkilencz kisiparos, a kik kisebb-nagyobb csoporttal szerepeltek a kiállításon.

A katasztrófáról a milánói polgármester részletes távirati jelentést tett az olasz királynak. A király távirati válasza rögtön megérkezett, melyben legnagyobb részvétének és megdöbbenésének ad kifejezést. Utasította egyben a polgármestert, hogy azokkal a kül-

földi államokkal, melyek a katasztrófa alkalmával kárt szenvedtek, közölje hivatalosan részvétnyilvánítását.

— **A világ aranytermése.** 1499-ben 650 millió forint (315 millió dollár.) értékű aranyat bányásztak ki a világ összes bányáiban. Maga Kalifornia 150 millió forint (72 millió dollár) értékűt szolgáltatott.

Tíz év előtt csak 123 millió dollár értékűt bányásztak s azt hitték, a bányák kimerülnek. De tökéletesített eszközökkel még többet bányásznak, mint azelőtt.

Az Isten beszédének arany bányájával is így voltak. Azt mondták a múlt század végén, hogy ki van merítve, lejárt az ideje, s ma többen bányásznak, mint valaha, s újabb újabb kincseket hoznak ki belőle. Jézus érdeme kimeríthetetlen arany bánya.

Már sokakat gazdagított, de még mind több több kincs található benne a világ számára. A bűnös is, ki őt hittel elfogadta, mind újabb-újabb kincseket talál benne.

— **Petőfi-ünnep Fehéregyházán.** A fehéregyházi csatatéren ünnepet rendezett a segesvári Magyar Polgári Kör. Leróttá az idén is a hála és kegyelet adóját a turulmadaras emlékoszlopnál. Az ünnepen nemcsak a segesváriak jelentek meg hatalmas számban, hanem elzarándokolt a csatasikra Udvarhelymegye, Háromszékmegye rendkívül sok hazafias polgára, ott voltak a derék székelyek, jelét adván megjelenésükkel annak is, hogy Petőfi nem csalódott bennük. mert „nem fajult el még a székely vér.“ Az ünnepen Lőrinczi Dénes és Benedek Aladár szavalt. Balás Imre ref. lelkész imádságot mondott. Közreműködött még az alsórákosi EMKE dalkör, melyet Katona Márton vezetett. A közös ebéden hazafias pohárköszöntőt mondott Katona Sándor, Dér István 48-as honvéd, Bihari István, Magyar József. Az ünnep sikerének előmozdításáért elismerés illeti Fehéregyháza község magyarságát is.

— **Egy hajó szerencsétlensége.** Gyászos elpusztulás érte a paloszi szigetek körül hajózó Szyria személyszállító gőzöst. A hajó olasz kivándorlókat akart átvinni Amerikába. Irányt tévesztve zátonyra került. Napokig várták a segélyt, de az nem érkezett meg. Az utasok leöléssel fenyegették a hajó parancsnokát, a ki elkeseredésében szívenlőtte magát és meghalt. Háromszáz utas a víz hullámaiba keresett menedéket a rettentő éhhalál elől. A kik életben maradtak a nagy rettegetésben megőrültek.

— **Idegen honos betelepülők összeírása.** Gróf Andrássy Gyula belügyminiszter elrendelte a gyártelepeken és iparvállalatokban dolgozó külföldi munkások összeírását. Igen helyesen, mert így mindig nyilvántartható és ellenőrizhető egyfelől azon idegenek száma, a kik becsületes munkájuk után bérkeresetet találnak hazánkban, másfelől pedig azon idegenek száma, a kiknek a keresetforrás találás csak ürügy arra, hogy hazánkban idegen s a legtöbbször, a magyar nemzeti művelődéssel ellentétes érdeket szolgáljanak.

Ám, ha már érdeklődünk a magyar földön működő idegenek iránt, akkor legyen szives a *belügyminiszter ur rábirni* gróf *Apponyi Albert* kultuszminiszter urat, hogy a *rea bizott kormányzati ágban* rendelje el ő is bizonyos hozzánk beözönlött s még

egyre özönlő *idegen elemek* összeírását és nyilván- tartását. Évek óta napról-napra tódulnak be hazánkba s telepsznek meg nálunk az idegen *szerzetesrendek*. A külföldi férfi- és női kongregáció *ezer-, sőt tizezerszámra* bocsájtják rajaikat Magyarországra. Francia, svájci és német szerzetesek és apácák megszámlálhatatlan sokasága furakodott öt-hat év óta közibénk. Tipikus a mód, ahogy besompolyognak s itt ragadnak. Egy-egy csoport előreküldi civilizált ruhájában előőrsét. Az előőrsek emberei bejönnek, szétnéznek, házat bérelnek, vagy telket vásárolnak s erre építtetnek. Mikor megvan a hajlék, akkor beszállingózik a többi, csak hogy most már az egyház egyenruhájában.

Aztán megnyitják nevelő intézetüket, internátusukat, iskolájukat. Idegen állampolgárok így ragadják magukhoz a magyar ifjuság tizezeit. A törvény tiltja? Törődnek is ezek a törvénytől! Vagy ha törődnek vele, hát pusztán azért, hogy valami módon kijátszhassák. A kijátszás rendszerint úgy történik, hogy szerződtenek egy magyar tanítót vagy tanítónőt. Ennek a firmája alatt megy aztán az egész üzem; a többi személyzetet persze az idegen kongregációsok szolgáltatják. Budapesten a gyermekek ezrei vannak már e jövevények varázskörébe vonva; a vidéken is szemlátomást terjed ez a visszaélés. Idegen nyelven és idegen szellemben folyik ez a tanítás és nevelés, a magyar törvény által elrendelt állami ellenőrzés alól elvontam.

Hirek az országból.

— **Apponyi Jászberényben.** Apponyi Albert gróf a jövő hónapban Jászberénybe utazik, hol választói előtt beszámol a kormány eddigi jövendő törveiről. A jászberényiek ezuttal különös nagy ünnepséggel készülnek fogadni a minisztert. Szeptemberben lesz huszonöt éve, hogy Apponyi Albert grófot Jászberény először képviselőjévé választotta s azóta állandóan megszakítás nélkül ezt a várost képviselte.

— **Olcsóbb lesz a telefon.** A telefon olcsóbbá tételére vonatkozó törvényjavaslatot most dolgozzák ki a kereskedelmiügyi miniszteriumban. Kossuth Ferencz kereskedelmi miniszter már októberben a képviselőház elé terjeszti ezt a tervezetet elfogadás végett.

— **Kivándorlási ügyosztály a belügyminiszteriumban.** Andrassy Gyula gróf belügyminiszter 1907-ik év kezdetével felállítja a kivándorlási ügyosztályt a belügyminiszterium kebelében.

— **Széll Ignác reaktíválása.** Széll Ignác, volt államtitkárt újra meghívják állami szolgálatba. Széll, aki a közigazgatás terén nagy tekintélynek örvend, a bekövetkezendő közigazgatási reformok teszik kívánatosá reaktíváltatását. Andrassy Gyula gróf állítólag

Ischlben a királynak már előterjesztést is tett, hogy Széll Ignácot belügyi államtitkárrá nevezzék ki.

— **A kolozsvári választás** A kolozsvári városi kerületben a négy jelöltre, Kecskeméthy István, Böhm Mihály és Heves József függetlenségire és dr. Deák Albert radikális függetlenségire szerdán este félhétkor fejezték be a szavazást. Kecskeméthy 435, Böhm 366, Hevesy 247 és Deák 245 szavazatot kapott. E szerint Kecskeméthy és Böhm között pótválasztás lesz, mely e hó 22-én tartatik meg.

A megtérő bünös.

— Adjon Isten jó estét, András bátyám! Hát hova ballag kigyelmed? — szólította meg Czigány Örzse, a falu szája, Fekete András bácsit, akit még az utolsó igazi magyar embernek tartottak a vidéken.

— Tudja-e, mi az ujság? — szaporította a szót Örzse asszony — meggyűtt a körösztlánya, a Panna. Nem látta még kigyelmed? Milyen uri tempója is lett annak, amióta oda volt a városba; hát még a ruhája! Jaj, tudja kelmed, nem olyan ám má, mint a mienk, uri formájú annak még a legutolsó pántlikája is. Aztán meg vasas füzőbe jár ám, meg keztyűbe, úgy bizony; napernyő nélkül meg ki sem menne az utcára ilyeu nyári melegbe! De iholgyün ni, itt fordul be a sarkon.

— Adj' Isten, Panni hugom! Mán talán meg sem látod az ilyen „paraszt“ ruhájú embert, mint én is vagyok? Hát téged mi a szél kordott haza, aztán ilyen gunyába? — szolt az öreg, akit nagyon bántott a Panni városi cifra ruhája.

— Dehogy is nem ösmerem meg, kedves keresztapám, jó estét kívánok. Hát csak azért jöttem haza, mert nyár van, aztán a gazdáim fürdőbe mentek, én meg majd itthon akarom megtanítani a többi lányokat, hogy hogy kell „urasan“ öltözködni. Ki is látta azt a csuf „parasztos“ régi módi ruhát felvenni.

— Parasztos, régi módi hát — pattant fei az öreg — ide nézz, hugom. 60 esztendeje magyaros ruhában járok, egész nemzetségem abban járt. Én vessem meg ezt a ruhát? Nem! Soha! Ez a baja a mi népünknek; elhagyja szép viseletét ezekért az „uri“ czafrangokért. Bejár a városba és az a komisz kereskedő, mindenféle ócska dolgot a nyakába varr és ezt a nép megveszi, mert hát „uri!“ Oh mikor térsz eszedre magyar népem, mikor térsz vissza magyaros viseletedhez! Szerte jártam az országban és sirnom kellett, látva, hogy hány helyen hagyta el ez a nép ősi viseletét, de csak a magyar nép. A német, oláh, tót, rác és a többi az le nem tenné, mert tudja, hogy azzal saját nemzetét tagadná meg félig és mi a viselettel pusztulni hagyjuk a nemzeti érzést is. Min lelkesedjék a mai gyerek? Azon, hogy látja apját

pantailóban, czugos czipőben, kemény krágli és kézelővel a jó székely posztó helyett és németformájú disznósörtés vadászkalapban a magyaros darutollas pörge kalap helyett? Aztán a leányok meg menyecskek! Hejh, hol van az az idő — emlékszem kis gyerek voltam — mikor gyöngyös pártában, bársony-pruszlikban jött ki a fehérség a templomból. Most? mind ilyen maskara, mint te vagy lányom. De ne is beszéljünk tovább erről; sir a lelkem, ha látom, mint adja oda ez a nép először a külsejét, azután a belsejét az ördögnek. Láttam, hugom, még öreganyádat, meg a többieket! Ha tudta volna szegény, hogy ilyen unokája lesz! Tán meg is fordult már eddig a sírjában!

Igy beszélt az öreg reszkető és bánatos hangon, amilyeneken csak az öregek tudnak, mikor az elmúlt régi időket siratják, körülötte már egész csoportot alkotott a falu népe, azután folytatta:

— Menj el innen hugom ebből a faluból, vagy vedd le azt a ruhát magadról, de — örökre. Gyere vissza hozzánk, közénk, légy a mienk ismét. Tedd meg a te öreg körösztapád kérését, hogy lássam: még sem beszéltem hiába egy egész életen keresztül. Legyen a lelked is olyan, mint ezeké, akik még nem hagyták el ezt a szép viseletet, mert hidd el, hugom, aki már egyszer odaadta a külsejét, a ruháját, az odaadja a belsejét, a lelkét is. Te is így jártál, leányom. Öreganyád emlékére kérlek, gyere vissza, maradj itt a mi kis falunkban örökre!

S a leány zokogva borult az aggastyán vállára, többet nem tudott mondani, csak ennyit:

— Keresztapám . . . mindig, örökre itt maradok!

Sebestyén Jenő.

A Dr. Schmidt G. főtorzsorvos és physikus által feltalált hires

FÜL-OLAJ

megszüntet gyorsan és alaposan időközi **süketiséget, fülfollyást, zúgást és nehézhallást** megidült esetekben is. Ára üvegenként használati utasítással 2 ft. Kapható **Debreczenben, Kossuth-utca 8. szám** az „Arany Egyszarvu“-hoz című gyógyszer-tárban.

Agrár Takarékpénztár r. t. Maros-Vásárhelyt.

Teljesen befizetett részvénytőke egy millió kor.
Fiókintézetek és kirendeltségek: Csikszereda, Gyergyószentmiklós, Marosludas, Marosujvár, Nyárádszereda, Parajd, Sz.-Udvarhely és Székely-Keresztur.

Van szerencsénk értesíteni, hogy Széchényi téri intézeti házunk földszinti sarokhelyiségében külön

Bank és Pénzváltó-üzletet

létesítettünk, melynek üzletköre a következő:

1. **Értékpapírok, idegenpénzek** és érmek vétele és eladása.

2. **Tőzsdei megbízások** teljesítése.

3. **Sorsjegyek eladása letétjegyre** csekély foglaló lefizetése ellenében, a fennmaradó vételárt az intézet mérsékelt kamat mellett kölcsön adja, — akár pedig egyenlő havi **részletfizetésre** is. — Az első részlet lefizetése után a sorsjegyekre eső nyereség már a vevőt illeti.

4. **Sorsjegy igérvények** kibocsátása minden huzásra.

5. **Árfolyam veszteség elleni biztosítás.**

6. **Kisorsolt sorsjegyek** és egyéb sorsolt érték-papírok beváltása.

7. **Előlegek nyújtása értékpapírokra** a legmérsékeltebb kamat mellett.

8. **Osztálysorsjegyek elárusítása.**

9. **Takarékbetétek átvétele** könyvecskékre, folyó és cheque számlára.

10. **Szelvények beváltása** és új szelvények beszerzése.

11. **Utalványok és hitellevelek kiállítása** bel és külföldi piacokra.

12. **Letétek.** Elfogadunk értékpapírokat, okmányokat kezelésre vagy lepecsételt csomagban megőrzésre mérsékelt díj mellett.

13. **Magánpénztárak (Safe deposit)** Értékpapírok, okmányok, ékszerek, végrendeletek stb. tűz- és betörésmentes megőrzésére szolgáló rekeszek olcsó díj melletti bérbeadása.

14. **Költségmentes megvizsgálása** sorsjegyek és mindennemű sorsolás alá eső értékpapírok huzásának.

15. **Kivándorlóktól érkező** pénzek, utalványok és chequek legolcsóbb beváltási helye.

Foglalkozunk egyáltalán mindazzal, a mi a bank és pénzváltó üzlet körébe vág és szívesen szolgálunk felvilágosítással és utbaigazításokkal.

A pénzváltó üzlet hivatalos órái:

délelőtt 8—1 óráig

délután 3—6 óráig.

Agrár Takarékpénztár Részvényársaság
Maros Vásárhelyt.

FERENCZ JÓZSEF KESERÜVIZ

AZ EGYEDÜL ELISMERT KELLEMESES IZŰ TERMÉSZETES
HASHAJTÓSZER.

„VASÁRNPAP“

EGYHÁZTÁRSADALMI KÉPES HETILAP,

— AZ ERDÉLYI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET EGYHÁZI ÉRTEKEZLETÉNEK KIADÁSA. —

Szerkesztik: **Tóthfalusi József** ref. lelkész és **Paál Gusztáv** ref. koll. tanár, Maros-Vásárhelyt.

Mi a „Vasárnap“ célja?

A „Vasárnap“ célja az, hogy legyen a mi olvasni tudó és olvasni szerető magyar és első sorban erdélyi református magyar véreinknek komoly irányu, egészséges szellemi táplálékot adó, a világ dolgairól helyesen tájékoztató olvasmánya, a melyből tápot merítsen hitének, vallásos szükségletének; megismertesse teendőivel, hogy azok teljesítése által igaz keresztyén magyar ember lehessen.

Hogyan fizessünk elő a „Vasárnapra“?

A „Vasárnap“ előfizetési díja **egész évre 4 korona, félévre 2 kor., negyedévre 1 korona.** Előfizetünk úgy, hogy a megfelelő előfizetési díjat postán utalványozva a „Vasárnap“ kiadóhivatala címére Maros-Vásárhelyt, Szentgyörgy-utca 9. sz. címre elküldjük. A megrendelést célszerűen eszközölheti mindenki a maga illetékes lelkésze útján is, a ki szívesen fogja az előfizetési díjat hozzánk elküldeni.

Ne hanyagoljuk el a megrendelést, hogy a lap küldésében fennakadás ne álljon elé.

A „Vasárnap“ jutányos áron hirdetések is elfogad.

Ha a szép Maros-Vásárhelyen ügyes bajos dolga, akad ne mulassza el megtekinteni

az ev. ref. Kollegiumi könyvkereskedést

hol az irodalom legujabb termékei állandóan raktáron vannak, ép úgy szakmunkák mindenféle nyelven, imakönyvek egyszerű és pompás diszkötésben, ifjúsági könyvek, folyóiratok stb. Bárhol és bárki által hirdetett mű legrövidebb idő alatt — portómentesen — megrendelhető.

Papíráru raktáram a legnagyobb, hol olcsó pénzen jó árut kap a t. vevő, mert 100 levélpapír és 100 boríték csinos dobozban csak 60 kr., amelynek eddig 1 frt. 60 kr. volt az ára. — 500 finom fehér irodai papír 2 frt 20 kr. 500 iv fogalmazó papír 1 frt 40 kr. Pecsétviasz, tenta, itatós papír, írónok és számtalan e szakmába vágó, de itt fel nem sorolható czikk a legolcsóbban beszerezhető.

Nagy gondot fordítok tanszerekre és tankönyvekre, népkönyvtárakra, havi részletfizetésre.

Jó és olcsó! ez a jelszó. — Postai megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Az ev. ref. kollegiumi könyvkereskedés

MÁRVÁNYI ARTHUR Maros-Vásárhely, Fötér Bál-ház.

ADI ÁRPÁD

≡ KÖNYVNYOMDÁJA ÉS KÖNYVKÖTÉSZE ≡

MAROS-VÁSÁRHELY. SZÉCHENYI-TÉR.

Ajánlja két nagy gyorsajtóval,
két amerikai gyorsajtóval, lyukasztó
és több segédgéppel, valamint a leg-
modernebb új betűkkel jól felszerelt

könyvnyomdáját

minden e szakba vágó munkák gyors
és izléses elkészítésére, feltűnő olcsó
árak mellett.

Vidéki megrendelések azonnal esz-
közöltetnek.